AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 143r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

placet ut fictu carnis mortificare nõ dei donũ esse dicam⁹. neq; id donũ dei esse fateam². q̃mam exigi audimus a nobis p̃mo vite si hoc fecerim⁹ oblato. Absit hoc ut placeat participibus et defensoribus gratie Pelagianorũ est error iste damp̃nabil'. quorũ mor aplus ora obstrxit adiungens. quotquot em̃ spũ dei agunt² hi filij dei sunt. ne fictu mortificare nos carnis nõ per dei sed per nrm̃ spm̃ credem⁹ De quo dei spũ ibi loquebat² ubi ait. omnia autẽ hec opat² vnus atq; idem spũs. diuidens p̃ut vult. Inter que omnia sicut satis noiauit et fidem Sicut go quãdo donũ dei sit fictu carnis mortificare. exigit² tamen a nob̃ p̃posito p̃mo vitũ. ita dei est donũ et fides. q̃ nis et ipa ai dicat² si credideris saluus eris. p̃posito p̃mo salutis exigit² a nobis Ideo em̃ hec et nobis p̃cepit² et dona dei esse monstrant². ut intelligat² q̃ et nos ea facim⁹. et deus fiat ut illa faciam⁹. sicut per ꝓphã ezechielem apertissime dicit Quid em̃ apertius q̃ ubi dicit. ego faciam ut faciatis. Loci istũ scpture attendite. et videbitis illa deũ p̃mittẽ fictum se ut faciant que iubet ut fiant Non sane ibi tacet merita eorũ. sed mala q̃bus se ondit reddẽ. p̃ malis bona hoc ipo quo eos facit hẽe

demaeps opa bona ai ipse fiat ut faciant diuina mandata Sed ois hec ratio qua defendimus gratiã dei per ihũ xpm̃ dnũ nrm̃ vere esse gratiam. id est non secundũ merita nostra dari. quãdo eudentissime diuinorũ eloquiorũ testimonijs asserat². tamẽ apud eos qui ñ aliquid sibi assignent quod p̃ores dent ut retribuat² eis ab omni studio pietatis r̃p̃mse putant. laborant quidẽ aliq̃tum in etate maiorũ iam vrẽau voluntatis arbitrio. sed ubi ne mt² ad parvulos et ad ipm̃ mediatorem dei et hominũ hominẽ xpm̃ ihũ omnis defiat p̃cedentiũ gratiam dei asserto meritor. humanor quia nec illi vllis bonis p̃cedentibus meritis discernit² a ceteris ut pertineant ad liberatorem hominũ. nec ille vllis humanis p̃cedentibus meritis ai et ipse sit homo liberator factus est hominũ Quis em̃ audiat q̃ dicunt² parvuli pro suis futuris meritis in ipa infanti li etate baptizati exire de hac vita. et ideo alij non baptizati in eadem etate mori. quia et ipor p̃scita sunt merita futura sed mala. non eor vitam bonam vel malam deo renunciante vl'dampnante sed nulla Aplus quidem limitem fixit que tãsgredi non debeat hominis ut minus loquar mentis suspicio Nit em̃ Omnes astabimus ante